Nr 3

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 15 stycznia 1948 r.

10

OKÓLNIK

z dnia 12 stycznia 1948 r.

w sprawie odprawy celnej darów przywożonych przez podróżnych.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zawiadamia, że dary, przywożone do Polski dla krewnych lub znajomych przez podróżnych zwłaszcza Polaków będących obywatelami obcymi i stale zamieszkujących za granicą, mogą być odprawiane bez pozwoleń przywozu w ramach zarządzeń, regulujących odprawę celną przesyłek z darami do 20 kg wagi, z tym jednak zastrzeżeniem, że dary te nie mogą zawierać towarów jednorodnych.

Celną opłatę manipulacyjną od tych darów należy pobierać w wysokości przewidzianej w § 8 ust. 2 p. „c" przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r., poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22. X. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 421).

Dyrektor Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 8395/2/47).

11

OKÓLNIK

z dnia 13 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa przemysłowego.

Celem wyjaśnienia wątpliwości i usunięcia dowolności w pobieraniu opłaty skarbowej od zgłoszeń o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, a nie należącego do przemysłów koncesjonowanych, lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego, oraz od podań o koncesje i licencje, jak również od wydawanych na skutek tych zgłoszeń i podań przez władze przemysłowe potwierdzeń odbioru zgłoszenia, względnie kart rzemieślniczych, koncesji i licencji (art. 7, 8, 45, 46, 135, 136, 144 i 147 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350 z uwzględnieniem zmian z dnia 8 sierpnia 1938 r. Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia przede wszystkim, że zgłoszenie prowadzenia przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji w dopełnieniu ustawowego obowiązku — nie jest podaniem w rozumieniu poz. 1 Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), a przeto zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, nienależącego do przemysłów koncesjonowanych lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego — nie podlega opłacie skarbowej.

Natomiast potwierdzenie odbioru zgłoszeń na prowadzenie obu tych rodzajów przemysłu podlega opłacie skarbowej w wysokości 1000 zł, przewidzianej w poz. 2, lit. k Tabeli opłat skarbowych od potwierdzeń zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji; zezwolenie na prowadzenie tych przedsiębiorstw t. j. przemysłu wolnego lub przemysłu rzemieślniczego nie jest ustawą wymagane, ale prowadzić je można dopiero po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia o rozpoczęciu ich prowadzenia i właśnie to potwierdzenie zgłoszenia, — wydawane odnośnie rzemiosła w formie karty rzemieślniczej — jest przedmiotem opłaty skarbowej.

Takiej samej opłacie skarbowej podlega karta rzemieślnicza wydana na skutek ponownego zgłoszenia rozpoczęcia prowadzenia przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego przez rzemieślnika, który zaniechał lub zrzekł się uprawnienia przemysłowego i zwrócił posiadaną kartę rzemieślniczą; w przypadkach jednak, gdy chodzi tylko o wymianę karty rzemieślniczej na skutek zmiany w osobie zastępcy lub miejsca wykonywania rzemiosła—należy pobrać zarówno tak od podania o dokonanie powyższych zmian, jak i od wydanej na to podanie karty po 50 zł opłaty skarbowej w myśl poz. 1, lit. a i poz. 2, lit b Tabeli opłat

skarbowych, gdyż nie jest to zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu, a wydana karta nie nadaje petentowi żadnego nowego uprawnienia przemysłowego, lecz jedynie stwierdza obecny stan faktyczny uprawnienia posiadanego.

Odnośnie opłaty skarbowej od podań o zezwolenie na prowadzenie przemysłów koncesjonowanych (art. 8 prawa przem.) lub przemysłu okrężnego (art. 45 i 46 prawa przem.) oraz od koncesji i licencji, wydawanych na skutek tych podań — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pod względem opłaty skarbowej oba te rodzaje przemysłu należy traktować jednakowo t. j. pobierać od podań po 500 zł w myśl poz. 1, lit. c a od koncesji lub licencji po 1500 zł zgodnie z poz. 2, lit. j pkt. 9 Tabeli opłat skarbowych; przedsiębiorstw bowiem jest prowadzone na stałe w rozumieniu poz. 2, lit. j, Tabeli opłat skarbowych, jeżeli zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa nie ogranicza się do wykonania jednej lub pewnej ściśle oznaczonej ilości czynności zarobkowych.

Udzielenie tedy licencji na prowadzenie przemysłu okrężnego na przeciąg jednego roku — jest zezwoleniem (koncesją) na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 12004/4/47).

12

OKÓLNIK

z dnia 14 stycznia 1948 r.

w sprawie pokrywania kosztów mieszkania pracowników w hotelach.

Wobec stwierdzonych wypadków pokrywania kosztów mieszkania w hotelach za pracowników państwowych, Ministerstwo Skarbu oznajmnia, że z wyjątkiem mieszkań reprezentacyjnych, wydatki tego rodzaju są niedopuszczalne wskutek braku podstawy w obowiązujących przepisach służbowych i braku kredytów na ten cel w budżecie Państwa.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 1053/4/48).

13

OKÓLNIK

z dnia 14 stycznia 1948 r.

w sprawie podwyższania stawek podatku obrotowego z powodu niedopełnienia obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

I. Z dniem 20 maja 1947 r. wszedł w życie dekret z dnia 3-go lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61), zaś z dniem 20 czerwca 1947 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 236). W Monitorze Polskim z dnia 21 czerwca 1947 r. Nr 88, poz. 604 zostało nadto ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie zwolnienia niektórych kategorii uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązków wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

Powołane akty prawne regulują zakres i treść obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym oraz konsekwencje podatkowe określone w art. 8 dekretu, wynikające z niewykonania tego obowiązku.

II. Dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, między innymi, określa: 1) kto podlega obowiązkowi uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (art. 1), 2) treść i zakres obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1), 3) konsekwencje niewypełnienia obowiązku posiadania rachunku bieżącego w instytucji kredytowej (art. 3 ust. 1 lit. a) lub regulowania rozrachunków pieniężnych w drodze przelewów bankowych (art. 3 ust. 1 lit. b), bądź naruszenia innych przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r., polegające na podwyższeniu stawek podatku obrotowego o 50 — względnie o 10% (art. 8 ust. 1—3).

Powołane wyżej rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. między innymi określa: 1) górną granicę drobnych wypłat gotówkowych do kwoty 20.000 zł (§ 1), 2) górną granicę pogotowia kasowego w kwocie 100.000 zł (§ 2) — z wyjątkiem przypadków, gdy chodzi o państwowe władze, urzędy oraz przedsiębiorstwa i zakłady, nie mające odrębnej osobowości prawnej, dla których pogotowie kasowe określają właściwe dla nich przepisy rachunkowo-kasowe (§ 3 ust. 1), oraz w kwocie 50.000 zł dla tych państwowych władz urzędów oraz przedsiębiorstw i zakładów, nie mających odrębnej osobowości prawnej, które nie posiadają właściwych dlań przepisów rachunkowo-kasowych (§ 3 ust. 2).

Wreszcie zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r. na podstawie delegacji zawartej w art. 1 ust. 3 dekretu zwolniło (§ 1) do dnia 30 września 1947 r. od wszystkich obowiązków wynikających z dekretu te przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia (art. 1 ust. 1 pkt. 4), które obowiązane były do prowadzenia ksiąg uproszczonych, przewidzianych w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174). Ze zwolnienia tego wynika, że do dnia 30 września 1947 r. obowiązek uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym odnośnie do uczestników określonych w art. 1 ust. 1 pkt. 4) dekretu ciążył wyłącznie na osobach obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych, czyli na kupcach rejestrowych (art. 34 w związku z art. 4 § 1 i art. 5 kodeksu handlowego — Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 57, poz. 502). Należy przy tym podkreślić, że w świetle powołanych przepisów kodeksu handlowego kupcem rejestrowym jest każda spółka handlowa (jawna, komandytowa, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjna), a jeśli chodzi o kupca jednoosobowego — ten, który prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze; określenie przedsiębiorstw w większym rozmiarze zawarte jest w rozporządzeniu Ministrów: Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Żeglugi i Handlu Zagranicznego z dnia 11 lipca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 223), obowiązującym od dnia 1 września 1946 r.

Omawiane zarządzenie Ministra Skarbu zwalnia ponadto od obowiązku przestrzegania górnej granicy pogotowia kasowego instytucje kredytowe (§ 3) oraz od obowiązku regulowania rozrachunków pieniężnych w drodze przelewów i od przestrzegania górnej granicy wypłat gotówkowych uczestników w przypadkach dokonywania wypłat i zakupów określonych w § 4 zarządzenia.

III. Przypominając o powyższym, Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę władz podatkowych na obowiązki wynikające dla nich z art. 8 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym i zarządza, co następuje:

1) urzędnicy, przeprowadzający lustrację przedsiębiorstw i kontrolę ksiąg handlowych przedsiębiorstw, zakładów i zajęć określonych w art. 1 ust. 1 pkt. 4) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, mają obowiązek ustalania przy okazji kontroli, czy badane przedsiębiorstwa (zakłady, zajęcia) wykonują należycie obowiązki wynikające z tego dekretu, przy czym wyniki ustaleń należy wprowadzić do protokółów kontroli,

2) na podstawie ustaleń, stwierdzających naruszenie przepisów o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, urzędy rewizyjne oraz urzędy skarbowe winny stosować odpowiednie podwyższenie stawek podatku obrotowego w myśl art. 8 ust. 1, 2 lub 3 dekretu, przy czym należy mieć na uwadze przepis § 2 powołanego zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r., według którego uczestników obrotu bezgotówkowego, w których siedzibie nie ma żadnej instytucji kredytowej, wymienionej w art. 4 ust. 1 dekretu i w przypadku, kiedy instytucji takiej nie ma również w innej miejscowości, umożliwiającej korzystanie z usług instytucji kredytowej, Narodowy Bank Polski może zwolnić od obowiązku przestrzegania górnej granicy drobnych wypłat gotówkowych i górnej granicy pogotowia kasowego aż do czasu powołania do życia instytucji kredytowej, umożliwiającej uczestnikowi obrotu bezgotówkowego wykonanie wszystkich obowiązków wynikających z tego uczestnictwa.

IV. Biorąc pod uwagę ,że poszczególne przepisy dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, regulujące treść obowiązku uczestnictwa, znalazły konkretny wyraz dopiero z chwilą wejścia w życie przepisów wykonawczych — t. j. powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 28 maja 1947 r., Ministerstwo Skarbu poleca nie stosować omówionych w cz. III niniejszego okólnika sankcji podatkowych w stosunku do naruszeń obowiązków uczestnictwa, o ile naruszenia te miały miejsce przed dniem wejścia w życie cyt. rozp. Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1947 r., t. j. przed dniem 20-go czerwca 1947 r.

V. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że omówione podwyżki stawek podatku obrotowego z mocy art. 8 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym należy stosować niezależnie od podwyższania stawek, określonego w art. 17 ust. 4 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23).

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 6160/3/47).

14

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 8 października 1947 r. Nr 71/Prod.

w sprawie opłat za analizy wykonywane przez laboratoria chemiczne P. M. S.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła w załączeniu zatwierdzony przez Min. Skarbu cennik opłat wyznaczanych za analizy dokonane przez laboratoria chemiczne P. M. S. w sprawach akcyzowych i karnych — skarbowych.

Opłaty w sprawach akcyzowych pobierane są na podstawie odpowiednich rozporządzeń Min. Skarbu o opodatkowaniu poszczególnych produktów, pobieranie zaś opłat w sprawach karnych skarbowych opiera się na następującym przepisie

okólnika Min. Skarbu z dnia 11. III. 1931 r. L. D. I. 423/6/31: „Państwowy Monopol Spirytusowy, jako posiadający odrębną osobowość prawną i działający na zasadach handlowych uprawniony jest do żądania od władz skarbowych zwrotu kosztów, powstałych przy badaniu próbek w sprawach karnych — skarbowych, nadsyłanych przez te władze".

Opłaty w sprawach karnych skarbowych ściągane będą po uprawomocnieniu się orzeczeń skazujących wydanych w postępowaniu przed władzami skarbowymi.

Na analizach w sprawach akcyzowych, w których obowiązujące przepisy przewidują poniesienie kosztów badania chemicznego przez stronę, o ile strona nie uiściła opłaty przed wykonaniem analizy, oraz we wszystkich sprawach karnych skarbowych, w których zapadłe orzeczenia skazujące uprawomocniły się, laboratoria P. M. S. obowiązane są umieścić klauzulę o pobraniu opłaty. Klauzula ta powinna zawierać wysokość opłaty oraz konto, na które opłata ma być wniesiona.

Nałożone w ten sposób opłaty odpowiednie Władze Skarbowe ściągają od zainteresowanych przedsiębiorstw w sprawach akcyzowych oraz od skazanych w sprawach karnych skarbowych i przekazują na podane w analizach konto.

W wypadku gdy sprawy są przekazywane do postępowania sądowego, koszty analiz są uwzględnione przez sąd w myśl odpowiednich przepisów kodeksu postępowania karnego i prawa karnego skarbowego.

Jeżeli ściągnięcie opłaty wymaga postępowania egzekucyjnego, to w sprawach akcyzowych oraz karnych skarbowych rozstrzygniętych na drodze skarbowo - administracyjnej, Władze Skarbowe wszczynają i przeprowadzają takie postępowanie. W sprawach zaś rozstrzygniętych na drodze sądowej, opłaty te ściągane są przez władze sądowe w trybie sądowego postępowania egzekucyjnego.

Jeżeli nałożona przez laboratoria chemiczne P. M. S. opłata jest nieściągalna, odpowiednia Władza Skarbowa zawiadamia o tym Dyrekcję P. M. S. względnie właściwą Wytwórnię P. M. S.

Załącznik — cennik.

Z-ca Naczelnego Dyrektora
T. Borkowski

PAŃSTWOWY MONOPOL SPIRYTUSOWY
Dyrekcja
DZIAŁ PRODUKCJI
L. Prod. I-6/1e823/47

Warszawa, dn. 8 października 1947 r.

CENNIK

opłat za analizy wykonywane przez laboratoria chemiczne P. M. S.

zatwierdzony przez Min. Skarbu zarządzeniem z dnia 15 lipca 1947 r. Nr D. VI. 8120/2/47.

Przedmiot badania	Rodzaj analizy	Opłata
Zaciery i wywary	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, skrobia, drożdże)	zł 225
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	110
Spirytusy surowe, płyny sporządzone na spirytusie surowym samogony	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, aldehydy, fuzle, furfurol, wyciąg chloroformowy, obecność cukru)	450
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	110
Spirytusy skażone, redenaturaty i płyny sporządzone na tych spirytusach	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, środki skażające jakościowo, liczba zmętnienia, obecność cukru i żywic, wyciąg chloroformowy)	450
	za każde oznaczenie ilościowe składnika środka skażającego	110
	inne badania dodatkowe — za każde oznaczenie	150

Pozycja 14

Przedmiot badania	Rodzaj analizy	Opłata
		zł
Zakwestionowane wyroby monopole (konsumcyjne)	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, aldehydy, fuzle, pozostałość po odparowaniu i jej alkaliczność, chlorki, siarczany)	450
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	110
Politury, lakiery spirytusowe	analiza zwykła (zawartość żywic i alkoholu, środki skażające ilościowo)	600
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	225
Spirytusy zwrotne i spirytusy skażone szczególnym środkiem skażającym	na dostateczność skażania	225
Szczególne środki skażające spirytus, cukier, sól, ocet, oleje mineralne, tłuszcze itd. *)		225
Mieszanki spirytusowe	analiza zwykła (zawartość alkocholu, środki skażające jakościowo)	300
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	300
Wyroby perfumeryjno-kosmetyczne	analiza zwykła (moc, zawartość ftalanu dwuetylowego, obecność olejków)	375
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	225
Estry i esencje		450
Wina, zaciery i moszcze winne	analiza skrócona (cechy zewnętrzne, degustacja, ciężar wł., moc, kwasowość, ekstrakt całkowity oraz obecność kwasu winowego lub popiół)	450
	analiza pełna (oznaczenie jak wyżej oraz zawartość ekstraktu bezcukrowego, popiołu i obecność kwasu cytrynowego)	750
	sorbit, gliceryna	450
	inne badania — za każde oznaczenie	300
Miód sycony	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, kwasowość, ekstrakt całkowity i bezcukrowy, popiół, wyciąg chloroformowy)	750
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	150
Piwo i namiastki piwa	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, degustacja, moc, ekstrakt w brzeczce zarodowej, kwasowość)	375
	badania dodatkowe	
	na zawartość cukru buraczanego	450
	„ „ chmielu	150
	„ „ sacharyny	patrz przy sacharynie

*) za badanie środków skażających cukier skrobiowy opłatę, zgodnie z § 8 p. 2 Rozp. Min. Skarbu z dn. 9. 4. 35 (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 174), pobiera się jedynie w wypadku ujemnego wyniku badania.

Przedmiot badania	Rodzaj analizy	Opłata
		zł
Wódki gatunkowe	sprawdzenie, czy wódka odpowiada warunkom rejestracji	450
	sprawdzenie mocy	110
	sprawdzenie nalewu	110
	badania specjalne — za każde oznaczenie	300
Wszelkie płyny spirytusowe (za wyjątkiem lakierów celulozowych, farb i podobnych produktów)	wyłącznie na zawartość alkoholu etylowego	110
Lakiery celulozowe, farby i podobne produkty	na zawartość alkoholu etylowego	375
Lakiery celulozowe	na zawartość alkoholu etylowego i produktów naftowych	patrz produkty naftowe
Drożdże	na zawartość skrobi	110
	na zawartość drożdży piwnych	225
	na zawartość skrobi i drożdży piwnych	300
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	150
Ocet, esencja octowa i odczynniki do badania octu	analiza zwykła (cechy zewnętrzne, zawartość kwasu octowego, kwasów mineralnych i alkoholu)	300
	odczynniki do badania octu	225
	badania dodatkowe — za każde oznaczenie	150
Cukier i produkty cukrowe	Wyroby cukrowe:	
	a) na zawartość cukru buraczanego lub skrobiowego	450
	b) na zawartość cukru buraczanego i skrobiowego	750
	melasy, syropy buraczane i skrobiowe	375
	cukier na rendement	450
	wyroby cukrowe na zawartość sacharyny	patrz przy sacharynie
Sacharyna i próbki na sacharynę	sacharyna krystaliczna	150
	sacharyna w pastylkach	375
	produkty ciekłe na zawartość sacharyny	300
	produkty stałe na zawartość sacharyny	450
Sól i solanki	analiza skrócona (cechy zewnętrzne, zawartość NaCL, zawartość części nierozpuszczalnych, jakościowo sole Ca··, Mg·· i siarczany)	450
	analiza pełna (wszystkie składniki ilościowo)	1125
	analiza soli skażonych (cechy zewnętrzne, zawartość NaCL i środka skażającego)	375
Tłuszcze	analiza skrócona (cechy zewnętrzne, degustacja, kwasowość oraz Baudouina reakcja lub liczba zmydlenia lub nikiel)	375

Przedmiot badania	Rodzaj analizy	Opłata
		zł
	analiza pełna (cechy zewnętrzne, degustacja, kwasowość, reakcja Baudouina, nikiel, liczba zmydlenia, liczby Reicherta Meissla i Poleńskiego i woda)	1125
	oznaczenie fitosteryny i cholesteryny lub liczby jodowej kwasów nienasyconych wyodrębnionych metodą ołowiową	600
	inne badania dodatkowe — za każde oznaczenie	300
Produkty naftowe i różne na zawartość produktów naftowych	ustalenie stopy podatkowej dla olejów mineralnych o c. wł. do 0,896 i powyżej 0,975	225
	oznaczenie punktu topnienia parafiny	225
	oznaczenie, czy produkt jest ropałem, gudronem, smarem wozowym wzgl. odpadkowym produktem olejowym ze specjalnych systemów rozkładowych (Cracking)	600
	oznaczenie, czy produkt jest wazeliną, czy też smarem wozowym, wzgl. Tovotte'a	375
	oznaczenie sulfokwasów, kwasów naftenowych i oksykwasów oraz mydeł naftenowych	450
	oznaczenie zawartości parafiny w ziemi okrzemkowej,	300
	lakiery celulozowe, zaprawy i pasty do podłóg, farby itd. na zawartość olejów mineralnych	450
	lakiery celulozowe na zawartość produktów naftowych i alkoholu etylowego	750
	badania specjalne — za każde oznaczenie	300
Inne produkty wyżej niewymienione		300—750

Jeżeli do jednej sprawy zbadano kilka próbek, to podaje się sumę opłat, przypadających od poszczególnych próbek.

Jeżeli przy badaniu jakiejkolwiek próbki nie przeprowadzono wszystkich oznaczeń podanych w cenniku dla danego rodzaju analizy (zwykłej, skróconej itd.), nie wpływa to na wysokość opłaty.

Przykłady:

1) Zbadano zakwestionowaną wódkę monopolową, przeprowadzono następujące oznaczenia: cechy zewnętrzne, moc, degustacja oraz chlorki i siarczany. Opłata za analizę w razie stwierdzenia nadużycia wyniesie zł 300.

2) Zbadano próbkę tłuszczu. Przeprowadzono następujące oznaczenia: cechy zewnętrzne, degustacja, kwasowość, reakcja Baudouina, nikiel i liczba Reichert Meissla. Opłata za analizę w razie stwierdzenia nadużycia wyniesie zł 750.

3) Zbadano próbkę redenaturatu. Przeprowadzono następujące oznaczenia: cechy zewnętrzne, degustacja, wyciąg chloroformowy, moc, jakościowo zawartość acetonu i cukru oraz ilościowo zawartość pirydyny. Opłata za analizę wyniesie zł 400.

Cennik niniejszy obowiązuje od dnia 15 października 1947 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą cennik z dnia 6 lipca 1945 roku. L. Prod. I-5/45/45.

Z-ca Naczelnego Dyrektora
T. Borkowski

Poz.	T R E Ś Ć		Data
10	Odprawa celna darów przywożonych przez podróżnych.	O	12 I. 1948 r.
11	Opłata skarbowa od podań i świadectw w zakresie prawa przemysłowego.	O	13 I. 1948 r.
12	Sprawa kosztów mieszkania pracowników w hotelach.	O	14 I. 1948 r.
13	Podwyższanie stawek podatku obrotowego z powodu niedopełnienia obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.	O	14 I. 1948 r.
14	Opłaty za analizy wykonywane przez laboratoria chemiczne P. M. S.	O	8 X. 1947 r.

Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R				
D. IV. 8395/2/47									×																
D. V. 12004/4/47													×												
D. I. 1053/4/48		×																							
D. V. 6160 3/47											×														
71 Prod.																	×								

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział organizacyjny i osobowy
GB	— „ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „ karny skarbowy
OSk	— „ Ochrony Skarbowej
OK	— „ obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „ budżetowy
K	— „ finansów i podatków komunalnych
RK	— „ rachunkowo-kasowy
C	— „ ceł
ZPP	— „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „ podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „ innych podatków bezpośrednich
EA	— „ egzekucji administracyjnej
A	— „ akcyz
M	— „ monopolów
U	— „ ubezpieczeń
Sp	— „ spółdzielczości
L	— „ likwidacyjny
R	— „ różnych
Z	zarządzenie
I	instrukcja
O	okólnik
Ob	obwieszczenie
Uch	uchwała

Cena zł 55

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.